

נורעם זיידן

יו"ל ע"י מבין "יקרא קדישא" מורשת רבוה"ק שכונת "רמות דוד" קרעמשניץ - קרית נת

פרשת תרומה - זכור תשפ"א + גליון ו"ד

ד"ר מ"ח מכ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

ניעים וראתך

בליל שבת קודש פרשת משפטים – שקלים נסב כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א בדברות קדשו בנושא החיסונים

בהקדם דברי הרמב"ן בפרשת בחוקותי עה"כ 'ההתהלכתי בתוככם' זל"ק: "והכלל כי בהיות ישראל שלמים והם רבים לא יתנהג ענינם בטבע כלל... כי יברך השם לחמם ומימם ויסוד מחלה מקרבם עד שלא יצטרכו לרופא ולא להשתמר בדרך מדרכי הרפואות כלל... וכן היו הצדיקים עושים בזמן הנבואה, גם כי יקרה עון שיחלו לא ידרשו ברופאים רק בנביאים... אבל הודוש השם בנביא לא ידרוש ברופאים, ומה חלק לרופאים בכית עושי רצון השם... אבל ברצות השם דרכי איש אין לו עסק ברופאים" עכ"ל.

כתיב בפרשתן "אם יקום והתהלך בחוץ על משענתו ונקה המכה רק שבתו יתן ורפא ירפא", ונראה לפרש הכתוב "אם יקום" אם יקום ויתרגש על האדם ח"ו איזהו מחלה – כל חולי שהוא, "והתהלך בחוץ" והוא יתהלך במחשבת חוץ ויפסול, "על משענתו" דיש לו על מה להישען הוא ילך לפרופסורים ולרופאים הגדולים, הוא ילך ויתחסן ומעתה לא יחלה, "ונקה המכה" בתמיהה, היעלה בדעתו שהחיסון יעזור ויציל אותו מלחלות, לא! החיסון לא עוזר כלום, "ואין לנו על מי להישען אלא על אבינו שבשמים".

אני רוצה להבהיר לכם איני מאלו שמורים לא לקחת חיסון, אדרבה סבור אני שמי שצריך ילך להתחסן, הלא מי ששלח את הקורונה הוא שלח את החיסונים, והוא לכדו נתן תבונה באדם איך לייצר תרופה וחיסון, והאדם צריך לעשות השתדלות על בריאותו ו'הנהג בהם מנהג דרך ארץ', ואם החיסון הוא ההשתדלות צריך לילך ולהתחסן, אבל אני נגד

דברי אוקים חיים מכ"ק אדמו"ר הקוד"ט ה"נעם ישראל" זיע"א

ניעים ישראל

כוונת הלב הן הן הדברים וכאז"ל (מנחות ק:) 'אחד המרכה ואחד הממעט וכלכד שיכון ליבו לשמים, וזהו ויקחו לי תרומה וכן ועשו ל"י מקדש שידכנו לכו להקדיש לכו להשי"ת 'כלכבי משכן אבנה' וכדרשת חז"ל 'ושכנתי בתוכם' לא נאמר אלא בתוכם בתוך כל אחד ואחד.

וכ"ה ברמב"ם (הלכות מתנות עניים) דעיקר מעלת הצדקה הוא ליתן מרצונו ומנדבת לכו בסכר פנים יפות ובשמחה זל"ל (שם:) כל הנותן צדקה לעני בסכר פנים רעות ופניו כבושות בקרקע אפילו נתן לו אלף זהובים אכד זכותו והפסידה אלא נתן לו בסכר פנים יפות ובשמחה, וזהו ויקחו ל"י תרומה וברש"י לי לשמי שעיקר התרומה היא נדבת הלב להיות מרצון ויהיה כוונתו לשם לשם שמים, והא

דמשך בעמוד ב'

"ויקחו לי תרומה". תרומה היא לשון התרוממות, ירמוז לשמחה בעבודת ה', כמ"ש 'ויגבה לבו בדרכי ה'", והנה יהודי הרוצה להצטרף לה' צריך להסיר העצב והרדאנה מכל וכל, ויעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב, ואין להשיגה שורה מרצון עצבות וכו', אלא מרצון שמחה של מצוה (שבת פ:) וזהו "ויקחו לי" פי' הרוצה להצטרף לה' "תרומה" צריך לעבוד את ה' בשמחה ובטוב לבב.

"ויקחו לי תרומה כל איש אשר ידכנו לכו תקחו את תרומה וזאת התרומה אשר תקחו מאתם זהב וכסף ונחושת" (כה, ג-ב).

כששב בתשובה לה' מעצמו בקל הוא בא לו וכבר הקשו דמתחילה אמר הכתוב מאת כל איש אשר ידכנו לכו תקחו וכו' היינו כל מה שיתן בין רב בין מעט לפי נדבת לכו תקחו את תרומתי, ולכסף אמר וזאת התרומה וכו' זהב כסף ונחושת וכו' דברים יקרים דייקא.

וביאר זקה"ק מוהרא"ז זיע"א דהנפ"מ אם האדם בא מרצונו ומנדבת לכו להרים תרומה ה' אז מתקבל ברצון נדבתו אך אם לא נתעורר מעצמו עד שכאו שליחי כ"ד לתבוע ממנו אז כבר צריך ליתן כפי אשר יושת עליו וזהו 'מאת כל איש אשר ידכנו לכו' אם נדכו לכו מעצמו, 'תקחו את תרומתי' כל שיתן יתקבל לרצון, אם 'וזאת התרומה אשר תקחו מאיתם' שלא נתעורר מנדבת לכו עד 'אשר תקחו מאיתם' כדאיתא כופין על הצדקה אז כבר צריך ליתן 'זהב כסף ונחושת'.

ביאור הדברים דוכי צריך השי"ת לתרומתו הלא לי הכסף ולי הזהב כלום חסר מבית המלך, אלא דרחמנא ליבא בעי שידכנו לכו להרים תרומת ה' אחר

דמשך בעמוד ב'

שבת זכור

במשנתנו של רבינו הקדוש ט'
ה'נועים ישראל' זיע"א

דאמרינן בגמ' (ערכיו ה.) 'עובד כוכבים שהתגרב נדכה לכרך הכית מקבלים הימנו', הרי עכו"ם אין כוונתו לשם שמים דלגרמייהו הוא דעבדי, הא מסקינן התם 'הא בתחילה הא כסוף' היינו אחר שכבר תרמו בני ישראל לשם שמים את עיקר התרומה שוב לא יפגום תרומת העכו"ם.

אך הנה מה יעשה האדם החפץ בכל לבו וכלתה נפשו להרים תרומה ה' אך אין ביכולתו שלא זיכהו ה' בנכסים, עליו אמר הכתוב ויקחו ל"י תרומה היינו שירים ויקריב את עצמו לה', דאית תשובה תתאה ואית תשובה עילאה, תשובה"ה תשוב ה' כדאיתא בזוה"ק דעל ידי החטא ח"ו פגם בשם הוי"ה הקדוש, ועל ידי תשובה תתאה מתקן ה' תתאה, ואם זוכה לתשובה עילאה מתקן אף ה' עילאה שבשם הוי"ה הקדוש וכמבואר בספיה"ק (הובח"ל שעה"ת פ"ב) דיש כמה חילוקי מדרגות בתשובה, תשובה תתאה היינו תשובה מיראה ששב מיראת העונש שיירא מעונשו בעוה"ב או אף בעוה"ז שירא מיסודים וחלים רעים ח"ו.

אך המדרגה העליונה היא תשובה עילאה היינו תשובה מאהבה ששב אל ה' בכל לבו מתוך שמכיר בגדלות הבורא יתברך והחיויב לעבדו, ונראה לומר דהא אמרינן בגמרא (זמא פ"ד) ד' חלוקי כפרה, כל זה מיירי בעושה תשובה מיראה, אבל מאהבה תשובה עילאה אינו צריך יותר ליסודים ומיתה כדי למרק עונותיו, דתכלית היסודים כדי לעורר לבו להתקרב אל ה' אם אם כבר מעצמו נתעורר להתקרב אל השי"ת בתשובה מאהבה ככל נפשו ומאורו אין צריך ליסודים.

וזהו ויקחו לי תרומה"ה אותיות תרום ה' רומז לתשובה"ה תשוב ה' שע"י התשובה שב ומרים לתקן מה שפגם בשם הוי"ה הקדוש כנ"ל, ואמר הכתוב מאת כל איש אשר ידבנו לבו היינו כשב מאהבה לבורא יתברך ככל נדבת לבו, אז תקחו את תרומתי הקב"ה מקבל תשובתו לרחמים ולרצון ואין צריך עוד ליסודים, אך אם זזאת התרומה אשר תקחו מאתם רומז לבחינת הב' שאין מתעורר מעצמו לשוב אל ה' מאהבה, רק כאשר תקחו מאתם שצריך לעורר אותו מה"ש לתשובה מיראה, אז כבר עולה לו ביוקר ז"ה ובכסף ונחושות' ע"י יסודים וכו' לעוררו לקרבו לה', יה"ר שנזכה כולנו לשוב אל השי"ת בתשובה מאהבה אכ"ר.

♦ ♦ ♦

"זכור את אשר עשה לך עמלק" (דברים כה, יז) קשה מה טעם ציוותה התורה על זכירת מעשה עמלק, יותר משאר מלחמות (כגון מצרים) על אף שהיו מלחמות יותר גדולים, עוד קשה דאיזה תועלת תצמח לנו בזכירת מעשה עמלק, למאי נפק"מ, מאי דהוה הוה.

נראה לכאור עפ"י דאיתא בספיה"ק דעמלק רומז ליצה"ר, ההנה פרעה לא גזר אלא על הגופים, "כל הבן הילוד היאורה תשלכוהו", ולכן לא נצטוונו על זכרוננו דלא יצמח לנו שום תועלת מזה, ברם עמלק לא גזר אלא על הנשמות וכמ"ש רש"י עה"פ "אשר קרד בדרך" מ"של לאמכטי רותחת שאין כל בריה יכול לירד לתוכה כאן בליעל אחד קפץ וירד לתוכה אע"פ שנכוה הקרה אותה בפני אחרים. כלומר מלחמת עמלק הוא שהאדם לא יעבד את הבורא בהתלהבות, ולא יתפעל משום דבר שבקדושה וכל מטרותו אינו אלא "אשר קרד בדרך" שיעבד את הבורא בקרירות ולכן נצטוונו על זכרוננו ולא על שאר מלחמות, דזאת היא המלחמה הגדולה ביותר כדאיתא במדרש (במדבר רבה כא, ד) "גדול המחטיו ויותר מן ההרגו".

הנה תולדות הקרירות הוא עצלות (עצלות בעבודת ה') ע"כ אמר הקב"ה למרע"ה "ואתה תצו"ה את בני ישראל" כמ"ש רש"י ריש פר' צו "אין צו אלא לשון זירוד", כלומר שילחמו בעמלק המביאם לעצלות שהוא תולדות הקרירות, ולכן פר' זכור נופל ברוב השנים כפר' תצוה.

ועפ"י יובן שפיר התועלת בזכרון מלחמת עמלק שילחם כיצוד שא"ל שיעבד את הבורא בקרירות ולא יתפעל משום דבר שבקדושה אלא יעבד את הבורא בזריזות כאש להכה בהתלהבות הקדושה, הזאת צריך האדם לידע שלא ימצא שום אמתלא לכך שיעבד את ה' בקרירות, זה בא אך ורק מעמלק.

איתא במדרש תנחומא (כ"ה) "זכור את אשר עשה לך וגו'" (דברים כה, יז) כאן כתיב זכור וכשבת כתיב זכור (זכור את יום השבת לקדשו (שמות כח)) שניהם שווין" להבין דב' המדרש נראה דרמזו בזה הדרך האין להינצל מקרירות עמלק אופן א' ע"י השב"ק ראש השבת ישרוף ויכלה את קרירות עמלק, אופן ב' ע"י דביקות בה' עפ"י דהזוה"ק "מאי שבת שמא קדושה ב"ה" ירמוז לדביקות בהשי"ת והוא רומז ב"זכור" עפ"י ד הרמב"ן סו"פ עקב עה"פ "ולדבקה בו" לא תפרד מחשבתך ממני כלל" עיי"ש, אופן ג' ע"י הדביקות בת"ח עפ"י ד הזוה"ק "תלמיד חכם בחינת שבת", וזהו "אשר קרד בדרך" דעמלק הוא היצה"ר השוכן בקרבנו מקור אותו מהנטיעה לצדיק.

וג' הפי' עולים בקנה אחד עפ"י ד הרמב"ן (שמות כה) דשב"ק הוא הזמן ללכת אל החכמים ואל הנביאים, לשמוע דברי ה', כמ"ש (מלכים ב, דב) "מדוע את הולכת אליו היום לא חודש ולא שבת" שהיה דרכם כן, וכך אמרו רז"ל (ר"ה יט) 'מכלל דבחדש ושבת איבעי לה למיזל, וע"י הדביקות בת"ח יגיע לדביקות בהשי"ת ב"ה, כמו שביארתי מאמרם ז"ל (ספרי סו"פ עקב) עה"פ "ולדבקה בו" וכי אפשר לו לאדם להדבק בשכינה, והלא אש אוכלה הוא, אלא הדבק בתלמידי חכמים, דע"י שידבק בת"ח יגיע לדביקות בהשי"ת ב"ה, כלומר דהדרך להנצל מקרירות עמלק, הוא שבשב"ק ילך אל החכמים לשמוע דברי ה', ועי"ז יגיע לדביקות בו יתברך ואש השבת ישרוף ויכלה את קרירות עמלק.

נגד המחשבה והדיבור שהחיסון הוא יציל אותנו והוא ימגר את הקורונה והוא יפתח חזרה את הכלכלה והוא יפתח את נתב"ג וכו', זהו פגם באמונה, החיסון לא יכול להשפיע כלום אם לא השגחתו של הקב"ה.

וזה לאו דווקא בחיסונים זה בכל דבר רפואה אפילו באקמול, אדם שחש בראשו ונוטל אקמול וחושב שהאקמול יעזור לו זהו פגם באמונה, הקב"ה כלבד הוא עוזר והוא מרפא והקב"ה ברוב רחמיו שלח לאדם את האקמול שיטלנה האדם וירפא ממכאוביו, אבל רק כציווי ה' ישפיע האקמול, וזהו דברים שאנו רואים בכל יום אנשים באים רח"ל לכיה"ח עם אותה בעיה אותה מחלה ושניהם מטופלים ע"י אותו רופא ובאותו טיפול, אצל אחד זה משפיע והוא מתרפא ואצל השני לא, מדוע, הלוא נטלו הם את אותה תרופה, אלא מכיון שאצל הא' אמר ה' ונרפא, ואצל השני לא, זהו דאיתא 'מכאן שנתנה רשות לרופא לרפאות' היינו שאצל כל אחד צריך הקב"ה לתת רשות מיוחדת לרופא לרפאותו, וחולה שנתן הקב"ה רשות לרופא לרפאותו נתרפא, ולמי שאין הקב"ה נותן רשות לא רח"ל אפי' שקיבל אותו תרופה וכו'.

וזהו "על משענתו" שאסור לו לאדם להישען ולסמוך על דרכי הרפואה, כדאיתא ברש"י הקדוש 'על בודיו וכוחו' שאומר 'כוחי ועוצם ידי עשה לי את החיל הזה', אלא כל דבר שמביא הקב"ה הוא חפץ בזה לעורר את בני ישראל, וזהו 'רק שבתו יתן' שבתו לשון תשובה היינו שישוב בתשובה ויפשפש כמעשיו ויעורר ליבו להשי"ת, ואז "ורפא ירפא" יתרפא באמת מכל חליו כפי שכתב הרמב"ן דלעיל 'זמנה חלק לרופאים בכית עושי רצון השם', דקיום רצון השי"ת זהו הרפואה האמיתית "וברצות השם דרכי איש אין לו עסק ברופאים" שלא יצטרך כלל להגיע לידי הרופאים.

הקדמה: יש הרבה מעשיות לספר על הרבי, אבל קודם בריצוני לספר על עצם קיומי בזכות הרבי כישועה למעלה מדרך הטבע, ובהזדמנות אספר סיפורים נוספים, אספר כל המעשה דברים כרווייתן, אנסה לתמצת 'אתם כתבו כטוב בעיניכם'.

להזות בניעים

עובדות מרביות זיע"א
ברידי דונה עוברא ---

היריב הנכבד הר"ר
מרדכי לייב ריפמן הר"ר

הרבי לוחם נגד הרופאים

הכל התחיל בשנת תשס"ב התחלתי לחוש כאבים עזים בבטני נתן ימין, הלכתי לרופא והוא קבע שכנראה יש לי פצע בקיבה והוא נתן לי כדורים להרגעת הכאבים ואכן הם הקלו עלי והשפיעו לטובה, ככה עברה לה חצי שנה והכדורים הפסיקו להשפיע, שבתו לרופא והוא החליף לי לכדור אחר שאכן פעל, כך נמשך עוד חצי שנה ושוב הפסיק להשפיע, ולשוב החליף לי הרופא כדור כך נמשך משך שנתיים, לאחר שנתיים סתתי לחו"ל שם הייתי יחד עם הר"ר משה קליין הי"ו היינו בקולומביה בעיר 'בוגוטה' והיינו אמורים להמריא בטיסה פנימית לקאלי, בבוגוטה פגשנו אחד שבבעלותו בית מלון בקאלי הוא נתן לנו כרטיס ביקור ואמר לנו שאנחנו יכולים לטלפן אליו אם ברצוננו להתארך בבית מלון שלו.

כשהיינו על המטוס נתקפתי בהתקפי כאבים נוראים התפתלתי וממש התגלגלתי מכאבים נשכחתי על הריצפה, משה לא יכל לראות זאת ואמר שחייבים לעשות משהו, מיד בהגיענו לקאלי טילפן משה לבעל המלון הנ"ל ואמר לו שברצוננו להתארך אצלם, אכן סרנו לבית מלוננו ובדרך קנה לי משה אוויל חזק ואכן עזר לי בהרגעת הכאבים, ההשגחה הפרטית והמשיכה ללוות אותנו, שם בבית הכנסת נעשה היכרות בינינו לבין אחד שהוא באמצע תהליכי גיוור, וכיון שכך מופיע הוא בכל שבת בביה"כ, הוא סיפר לנו שהוא רופא גדול ויש לו קליניקה פרטית והעניק לנו כרטיס ביקור, בעבור ימים ספורים שוב נתקפתי במסע כאבים נוראים, משה טלפן מיד לרופא הזה והוא הזמין אותנו לקליניקה שלו, בבואי הוא עשה לי בדיקת "גסטרוסקופיה" שהינו צילום פנימי לראות מה יש לי, וכן לקח "ביופסיה" דוגמית בכדי לבדוק מה יש לי, ואמר שבעוד שבועיים יהיה לו תשובה מה יש לי ונהיה בקשר, אבל לאחר יומיים כבר עזבנו את קאלי, וכעבור חודש ימים חזרתי לארץ.

בשובי ארצה שוב נתקפתי בהתקפי כאבים בלתי יתואר, התפתלתי ביסורים נוראים עד כדי הרגשה שכמעט פרח נשמת, סרתי לרופא המשפחה והוא אמר לי 'כנראה יש לך הולקוס אתן לך כדור להרגעה' אמרתי לו 'דוקטור נמאס לי לשמוע את הדברים האלה משך שנתיים, אני רוצה לדעת מה יש לי, 'אז מה אתה רוצה' שאלוני הרופא, 'קודם כל אני רוצה הרגעה' השבתי לו, הוא שלח אותי לאחות שהזריקה לי זריקת הרגעה, לאחר שנהרגתי אמר לי הרופא 'אתן לך הפניה וסע לאשקלון לעריכת צילום סי-טי', לקחתי את ההפניה ונסעתי לאשקלון עשיתי צילומים ולא כהיום שמקבלים את הכל על דיסק, אז קיבלתי במקום שקופית גדולה ובה הרבה חלונות המראים את צילומי הסי-טי, וחזרתי עימה לרופא המשפחה.

הרופא מביט בצילומים ופותח עינים גדולות הוא מביט שוב בצילומים ואמר לי 'אדוני יש לך גידול אתה צריך דחוף להתאשפז', פעור פה שאלתי אותי 'מה גידול', הרופא רצה לדבר אבל אני הרגשתי סחרחורת נוראית, אמרתי לרופא 'אני לא מרגיש טוב, תן לי את הצילומים', נטלתי את הצילומים ומיד סרתי לבית רביה"ק זיע"א, נכנסתי לרבי ואמרתי לו 'רבי! הרופא אמר שיש לי גידול, למי יש גידול?' שאל אותי הרבי, 'לי' אמרתי לרבי 'והנה בידי יש את הצילומים', 'תביא הנה את הצילומים' אמר הרבי, הגשתי לרבי את הצילומים, הרבי עיין בצילומים ואני רואה את פני הרבי מחליפים גוונים, אני לא הבנתי איך מסתכלים על הצילומים האלו אבל ראיתי שהרבי הזדעזע, לאחר כמה דקות הניח הרבי את הצילומים מידו ואמר לי 'מרדכי לייב נראה מה לעשות, אל תדאג הכל יהיה בסדר', ויצאתי. אמנם יצאתי מהרבי בתחושה טובה יותר, אבל עם כל זאת הרגשתי לפי הבעות פנים של כל מי שעיין בצילומים הנבתי שמשוהו פה מאוד לא כשורה, מיד טילפנתי לדודתי שהיא עסקנית גדולה ולה קשרים עם העסקנים הגדולים בעולם הרפואה בציבור החרדי כר' יוסל צוקרמן ור' אלימלך פירר, שחתי בפניה בקיצור על מצבי והיא לקשרה מיד ליוסל צוקרמן, הם הורו לי לקחת מיד מונית ולעלות מיד לירושלים, ובאתי לירושלים והלכתי עם דודתי אל יוסל צוקרמן, הוא לקח אותנו מיד עמו יחדיו בנסיעה לביה"ח הדסה-עין כרם, הוא כבר דיבר מוקדם יותר עם פרופסור גדול שם בביה"ח, שם אמרו שהולכים לערוך לי צילומי סי-טי מחדש, יוסל הפעיל למעני פרוטקציה ועשו לי את בדיקות הסי-טי במקום.

הרופא בדק את התוצאות והודיע 'המצב שלו בלי רע, הוא חייב לעבור ניתוח בדחיפות', והרופא הבהיר שהניתוח הוא ניתוח מסובך מאד שלא כל אחד יכול לעשות זאת ורק הוא בהתמחותו בתחום הזה יכול לנתח זאת.

משם סרתי לבית דודי ודודתי דונו ביחד מה עושים, הרופא הורה לי לערוך שוב בדיקות גסטרוסקופיה כדאי לדעת במדויק את מיקום הגידול ולדעת על דרכי הטיפול, נסענו לראשון לציון לד"ר שיש לו קליניקה פרטית וערכנו את הבדיקות, כאן הם החלו מאוד להילחץ הם ראו שמבדיקה לבדיקה רואים שזה יותר מפושט ממה שראו קודם ואמרו שלא יודעים מה לעשות, יוסל צוקרמן אמר שחייבים להתחיל להזיז עניינים מיידית, אמרתי לו 'יש לי רבי ואני חייב קודם לשאול את מצא פי'.

נסעתי לרבי והראתי לפניו את כל הנתונים ויוסל ממליץ שחייבים ניתוח חירום, הרבי שומע את דברי וממשיך בנימה נינוחה 'אתה בעז"ה מתאשפז באייכילוב, כבר דיברתי עם פרופסור סקורניק וסידרתי לך הכל על הצד הטוב ביותר, לא צריך את הפרופסור הוא מהדסה אך ורק פרופסור סקורניק, ניסיתי לומר לרבי שזאת היתה הדעה של יוסל צוקרמן שהוא מבין גדול, והרופא מהדסה אמר שהוא מומחה בזה ורק הוא יכול לנתח אותי, והרבי השיב 'בסדר, ואני אומר לך ללכת לסקורניק, אני דיברתי עם סקורניק הוא בדק את הנתונים והוא אמר שהוא יכול לעשות את הניתוח הזה והכל בסדר' והרבי הוסיף 'מרדכי לייב אל לך לחשוש, אני נתתי לו לחתוך אותי בגופי אז אם אני אומר לך כעת ללכת אליו אין לך לחשוש', 'בסדר' השבתי 'אם הרבי קבע כך אני אפילו לא מנסה על כיוון אחר'.

חזרתי ליוסל צוקרמן בירושלים ואמרתי לו שהרבי הורה לי ללכת לפרופסור סקורניק, 'תראה' הוא אמר לי 'אין לי בעיה שתלך לסקורניק, אבל אם אינך הולך איתי אז קח חזרה את כל התיק ואני יוצא מהסיפור', אמרתי לו 'אין בעיה' והוספתי לו 'אתה חסיד גור, אם הרבי מגור היה מגור לך משהו ואיזהו עסקן היה מגור לך אחרת' עוד לא סיימתי את דברי ויוסל אמר לי 'אתה צודק במאה אחוז ואני מבין אותך, ואתה אכן צריך לפעול כעצת מורך רבן', לקחתי את כל התיק ונסעתי חזרה לרבי, הרבי אמר לי 'מצוין, אין לך צורך באף אחד, סקורניק הולך לטפל בך אשתי'.

בימים מיד אחר כך קיבלתי טלפון לבוא לרבי ושם התקיימה גרישה אצל הרבי בהשתתפותי ובהשתתפות פרופסור סקורניק שם סוכם הכל באיזה יום אני נכנס לביה"ח וכו'. גם קיבלתי אז טלפון מדודי ודודתי שהנני נקרא לפגישה בבית אבי מורי, שם אמר לי דודי 'מרדכי לייב תראה, אם זה שאתה הולך לסקורניק זה שיקול של כסף אני מוכן לקחת את כל השבועים אלף ש"ח עלי, לא יהיה עליך שום עול' נפעמתי מטוב ליבו ואני אמרתי לו שאני מאוד מעריך זאת אבל רק כעת נודע לי שהרופא בהדסה דורש סכום זה לניתוח, וכלל אין ידוע לי אם אצל סקורניק זה לא הולך לעלות לי, אלא אני פועל הכל בהכוונתו של הרבי, 'אם כך' אמר לי דודי 'תמשיך בך'.

ביום המיועד הגעתי לביה"ח איכילוב ועשו לי שוב צילומי סי-טי ושאר הבדיקות וראו את המצב הנורא, כמובן שכל העת הזאת לא סיפרו לי את המצב לאשורו רק אמרו לי 'שטויות, יש לך משהו קל כולם יוצאים מזה והכל יהיה בסדר', אבל טיפש לא הייתי ומכל ההתלחשויות סביבי והלחץ בעיני כולם הבנתי שהמצב לא פשוט.

אושפתי בביה"ח. עובר שבוע שבועיים ואפילו שלוש ולא עושים לי כלום, לא מטפלים בי כלום, סתם שוכב בביה"ח, מלבד זה שפרופסור סקורניק הביא פרופסור מיוחד שמומחה להרגעת כאבים והוא נתן לי תפריט שלם מה לקחת להרגעת הכאבים, כמובן שהייתי בקשר תמידי עם הרבי והרבי אמר לי 'אל תדאג, הכל בסדר, אתה בידיים טובות של סקורניק', כך גם סקורניק כל הזמן ניסה להרגיע אותי שהכל בסדר והכל שטויות, אבל אני ראתי את כולם מסתודדים ומתלחשים סביבי וכעת ברפת אני רואה שהשבועות נוקפות ולא עושים איתי כלום, הרחתי שהמצב ממש לא מרנין בלשון המעטה.

יום אחד באים אלי ואומרים לי 'מתחילים טיפולים' הורידו אותי קומה לטיפול בכימותרפיה, לא היה לי פה לשאול מדוע התבטלה התכנית של הניתוח, במחשבתיה היה - העיקר שכבר יעשו משהו, ומה גם שידעתי שהכל בהכוונתו של הרבי.

למפרע הובררו לי אח"כ הרבה פרטים ע"י כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א שהיה אז מאד מעורב בתוך העניינים, והוברר לי שאחר צילומי הסי-טי באיכילוב ראו שזה כל כך מפושט רח"ל ואין מה לעשות, הרופאים מצידם טענו שאי אפשר לנתח במצב כזה, ולדבריהם 'הבן אדם הזה מבחינתנו כבר גמור, אכן הוא לא צריך לסבול לכן ניתן לו דברים להרגעת הכאבים וזה כנראה סיפור של חדשים ספורים, אין מה לעשות בו, ניתוח א"א לעשות במצב כזה וטיפולים לא יעזרו כבר'.

אבל הרבי נגמד לחם וטען שיתחילו בטיפולי כימותרפיה ואז זה יתקטן ואח"כ יוכלו לנתח, כך לאחר כמה שבועות התחילו בטיפולי כימותרפיה עפ"י עצתו של הרבי לאחר שהרופאים נכנעו בראותם את ידיעתו וחכמתו של הרבי.

משתה היין שנת תשס"ד לא ישכח לאף אחד מהנוכחים שם, אני הייתי מיד אחרי טיפול אני הרגשתי כמו בר מינן רח"ל, באתי למשתה היין והייתי שבת בקצה החדר שהרבי לא יראה אותי, לפתע קרא הרבי לעברי שאגש אליו, בקושי שיכולתי לעמוד על רגלי אבל הרבי לא נתן לאף אחד לעזור לי, הרבי הורה שאלך בנוחות עצמי ושמשען על השולחן והרבי אף אמר 'הנה, אני מחזיק אותך', רק המשב"ק ר' ישראל דב בלעדי תמך בי קצת מאחורי שלא אפול, ההמשך ידועה אפשר גם לשמוע את זה בהקלטות הרבי אמר את התורה של הרבי מתולדות אהרון זיע"א על הפסוק 'אמונתה הפעם'. (הדברים המרטיטים המלאים מעת מעמד משתה היין תשס"ד יובאו בעז"ה באריכות מתומלל מתוך ההקלטה שבשבע הבא כחלק ב' והמשך למדור זה לרגל חג הפורים) מה שלא ידוע לנוכחים שהרבי אף פסק עלי אז לא לומר זאת אבל כעת אני כבר יכול לומר, הרבי לחש לי באוזני 'אתה עוד תחתן ילדים בעז"ה, אתה תראה', אני אפילו לא צחקתי בשבילי זה היה נראה שאלה של היום אז מחו, ואילו הרבי מדבר על נישואי ילדיי.

באותו משתה היין היה נוכח עוד אחד מאנ"ש שהיה חולה נושאת במחלה והרבי אמר שהוא טפס עלי טרעמפ, ואכן הוא הבריא אז ב"ה. כך משך שנה קיבלתי כימותרפיה וכל פעם בדקו וראו שזה התקטן במקצת, עד שהטיפולים הפסיקו להשפיע, הרבי טען שאפשר כבר לנתח ופרופסור סקורניק הסכים עם כל מה שהרבי אמר, אבל הוא היה שייך למחלקת כירורגיה ואילו מנהל מחלקת אונקולוגיה היה ד"ר פיגר והוא טען שבשום אופן אי אפשר לנתח עכשיו וצריך להתחיל סדרת טיפולי הקרנות, לואת לא הסכים הרבי בשום אופן וטען 'הקרנות ירגו אותי, חייבים עכשיו לנתח', אבל מכיון שד"ר פיגר היה מנהל המחלקה והוא זה שצריך לאשר את קיום הניתוח לא יכל פרופסור סקורניק לנתח.

יום אחד הודיע לי שמתחילים בהקרנות והורידו אותי למטה ואמרו לי לחכות, חייכתי שעה שעתים שלש אף אחד לא נגש אלי, שאלתי 'למה אני שוכב פה סתם? שמועלים ב' או שמעלים אותי חזרה למחלקה' אמרו לי כל הזמן 'כבר באים אליך', לאחר כ-6 שעות העלו אותי חזרה למחלקה ואמרו לי שלא עושים הקרנות, מכיון שהרבי נלחם נגד כל הרופאים ולא מסכים, כך נמשך הויכוח משך שלשה שבועות, עד שיום אחד אומר לי סקורניק 'הולכים לנתח אותך כעת הרבי' עלה בידו סוף סוף לשכנע את ד"ר פיגר על המהלך, ואכן הוא ניתח אותי.

לאחר הניתוח הגיע הרבי לבקרני וכאן כבר חששתי מאוד, מכיון שהיה ידוע שהרבי הגיע להיפרד ולא לבקר והרבה סיפורים יש על כך. אני לא יכולתי לדבר אפילו קול לא יכולתי להשמיע אבל עשיתי לרבי בתנועות ידי כאומר 'זהו! זה הולך כעת להיגמר? אני נפרד מכאן?!!', אבל הרבי הרגיע ואמר 'חס ושלום, באתי לבקר אותך ולראות איך אתה מרגיש, ולקיים מצות ביקור חולים'.

לאט לאט החלמתי ב"ה בניסים גדולים מאוד.

היה פעם אחד שנכנסתי לרבי לאחר הניתוח והתלוננתי על כאבים וכו', אמר לי הרבי 'מרדכי לייב אתה יודע כמה פעמים היה כפסע בינך לבין המות, ואתה עוד מתלונן? אין לך נותן לכן. היודע אתה כיצד הרעשתי ועולמתי בשבילך'.

ובחסדי השם יש לי העת כעת לקיים 'ובתוך רבים אהללנו, וגם לספר בגדלותו של הרבי איך שנטל כל אחד כבנו יחידו, ואיך שפעל ישועות למעלה מדרך הטבע נגד כל התחזיות של כל הרופאים'.

זכרתו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

הרה"ק ה'באר יעקב' מנדבורנה זיע"א

◆ ז' אדר תשע"ב ◆

תולדותיו: הרה"ק ר' יעקב ישכר בער ראזענבוים זצוק"ל נולד בכ"ג ניסן שנת תרצ"ה לאביו הרה"ק ר' חיים מרדכי בעל ה'דבר חיים' מנדבורנה זצוק"ל ולאמו הרבנית הצדקנית מרת סימא רייזל ע"ה בת הרה"ק ר' אליעזר זאב מקרעטשניף זיע"א בעיר סערעט שבבוקבינה. זכה לחסות בצל זקינו הרה"ק מוהרא"ז מקרעטשניף זיע"א ובצל זקינו הרה"ק ר' איתמר מנדבורנה זיע"א שהועידוהו לגדלות ונצרות. בשנות הזעם מסר נפשו למען עבודת ה' ונזרח במסירות נפש שלא להיגעל במאכלות אסורות. לאחר המלחמה עלה לארץ ישראל ללמוד בישיבה של הנה"ק המהרי"ץ רושנינסקיא זיע"א. סוגף עצמו מאד בבחרותו עד כדי שאביו הק' שלח לו מכתב שאל יסגף עצמו כל כך כיון שהוא ירא שהוא מסכן עצמו, אף למד סתרי תורה עם הנה"צ ר' אשר זעליג מרגליות זצ"ל. בהגיעו לפרקו נישא לבת הרה"צ ר' משה הערש זצ"ל. בשנת תשל"ח עם פטירת אביו קיבל על עצמו עול ההנהגה. קדושתו ופרישתו ועבודתו בקודש לה' היתה עד כלות. זכה לחיבה יתירה אצל צדיקי דורו שאף התבטאו עליו בדברים מפליגים. רבים זכו להתבשם לאורו ולהזיושע בישועות וברכות טובות. בסוף ימיו חלה וקיבל על עצמו יסורים באהבה. נלב"ע ב' אדר שנת תשע"ב ומנוחתו כבוד באוהל רבו"ק בחדר הזיתים בירושלים.

את האמת, כי כל כוונתו "להפיל את היהודי" באמתלה משפטית, כדי לרוששו ולמוטט את עסקו. עורך דיני שב ומסר לי דברים כהווייתם, ואני לא ידעתי את נפשי.

ביום מן הימים נסעתי לבית אחד מירידי המתגורר בעיר אחרת, ובתוך שיחתנו סיפרתי לו על הפרשייה הסבוכה שנקמה לדגליי, ממנה איני יודע כיצד להיחלץ. להפתעתי אמר לי חברי, "אתה יודע מה הייתי עושה לו נקלעתי למצב כזה? מיד מתקשר הייתי לדבי מנדבורנה שבארץ ישראל, ומבקש את ברכתו ועצתו... לא פעם ולא פעמיים עמדו לי ברכות קודשו למגן ומושיע, ועצתי נאמנה כי אף אתה תגנה כן!"

ומדי דברו הרים את שפופרת הטלפון, והחל לחייג את הספרות להתקשרות עם לשכת הגבאים. הוא הסביר לגבאי בקצרה במה המדובר, ומקץ דקות אחדות הגיש לי את השפופרת, באומרו בהתרגשות "הרבי על הקו, ספר לו הכל".

פתחתי וגוללתי את כל דבר המעשה, וסיכמתי בקצרה היכן העניינים עומדים עתה, כאשר המועד שנקבע לנו לדיון בבית המשפט, הולך וקרב.

הרבי דקשיב בדומיה, ולבסוף שאל: "אמור נא לי בכנות, האם אמנם לא היה לך מעולם שום דין ודברים עם הנכרי?" השבתי מיד כי מעולם לא פגשתי, וכי אין לי שום שייכות עימו כלל. אמר הרבי, "אם כן, והוא בא סתם כך ברשותו לגולל עליך עלילות, תודה לו מכלה! אתה תראה כי תודה לו מכלה גדולה, ומעתה הסר דאגה מליבך!"

דברים אלה עוררו אותי מאד, ושבתי לביתי באותו היום מאושש ומלא באמונת חכמים.

חלפה תקופה קצרה, ויום אחד גונבה לאוזניי שמועה מרעושה: פלוני הגוי נסע לארץ סין לדגלי מסחר, ועם הגיעו אל נמל התעופה נעצר מידית על ידי הרשויות, ונלקח אל בית האסורים...

אחרי כן באו הידיעות כי הלה נתפס על ידי השלטונות כאשר הוא עובר על חוקי המסחר הנוקשים, וכי תביעה קשה ביותר נפתחה נגדו, עם מעצר ממושך בארץ ניכר. בעל כורחו נאלץ למשוך את תביעתו ממני, עקב צרתו והיותו מעוכב במרחקים, ומני אז שוב לא שמעתי ממנו לעולם...

סיים הסוחר את סיפורו והפטיר: "הנה לך מעשה מופת מהרבי מנדבורנה, שמקום מושבו היה בבני ברק שבארץ ישראל, אך מצרתו פרושה עד לאמריקה הרחוקה!..."

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל אמן

מגיד מן השמים

רביה"ק ה'גינים ישראל' זיע"א
סיפר שקיני הרה"ק ה'דבר חיים' מנדבורנה זיע"א אמר לו
שהוא הועיד מגיד מן השמים
שילמד תורה עם בנו.

דע לך כי הגני חב הכרת הטוב עצמה לדרך הקדוש זי"ע! הוא הצילני מידי מבקשי רעתי באופן מופלא ונסיו", כך אמר הסוחר האמיד לחסיד שלפניו, כאשר אותות התרגשות ניכרים בפניו.

הם פגשו זה בזה באקראי באחת מערי אמריקה הגדולות, וכאשר החסיד סיפר לו לפי תומו במהלך שיחה שנקשרה ביניהם, כי נמנה על חסידו נדבורנה, לא היה קץ להתרגשותו של הסוחר. הוא הציע לו לסוד עמו לפינה שקטה, ושם פתח וסיפר לו את סיפורו המופלא:

"זה היה לפני שנים אחדות, כאשר בסייעתא דשמיא פתחתי עסק חדש של מסחר, וראיתי ברכת שמים במעשה ידי. הפרנסה היתה מצויה ב"ה, והכל התגדל למישרין במנוחה והשקט. מטבעם של דברים קיימת תחרות מכל תחום וענף בעולם המסחר, ואף אני במשלח ידי היה לי מתחרה, שאינו מבני ברית, אשר עוסק היה אף הוא באותו המסחר גופא בו עסקתי אני.

אלא שאותו אדם לא ראה בעין יפה את השתלבותי בענף מסחרי זה, אשר היה בעבר נחלתו הבלעדית, ובמחוזה החל לחרוש מזימות נגדי, כאשר התברר בהמשך. מסתבר כי הלה גמר אומר למוטט את עסקי כליל, ולשם כך לא בחל בשום אפשרות. עלה בדעתי להגיש נגדי תביעת כזב, כביכול עברתי על חוקי המדינה וסחרתי שלא כהוגן, מתוך כוונה לסחוף אותי להוצאות משפטיות גדולות, שירוששו אותי לבסוף עד שאאלץ לחסל את עסקיי.

וכן, ביום בהיד התקבל בביתי מכתב ממוען מאת עורך דין בכיר, שם נאמר לי כי לפלוני הגוי דין ודברים עמי, וכי הוא תובע אותי בבית משפטם לתביעת נזיקין.

הדבר נפל עלי כרעם ביום בהדי, שכן נהיך היה לי שמעולם לא נפגשתי עם האיש ולא היה לי עימו שום עסק מטוב ועד רע. ניסיתי לברר שמה נפלה כאן טעות, אך להוותי התברר כי לא זו בלבד שלא חלה טעות, אלא שבהשקעה גדולה 'תפר' לי הלה תיק עב כרס, שיש בו כדי להכניסני לקלחת משפטית ארוכת שנים. אף כי מן הסתם עתיד הצדק לצאת לאור לבסוף, הרי שההוצאות המשפטיות של שכירת עורכי דין וכיו"ב, הן קשות מן הכל ומרות כלענה.

בצר לי פניתי לעורך דין שייצג אותי בתביעה, וגמתי לו בהן צדק כי באמת ובתמים לא היה לי מעולם שום קשר עם התובע. הלה האמין לי, ולפי שהייתה לו הזכרות כלשהי עם התובע, יזם עימו שיחת מרעים, במהלכה ביקש לשמוע ממנו מה מניע אותו להגיש נגדי תביעה חסרת שחר כזו. היה זה רגע של גילוי לב מצידו, והוא גילה לעורך הדין

לזכות

אברדם ישעיה בן ציון

בן חיה גילה

להצלחה בכל העניינים ברוחניות ובגשמיות, אושר ועושר וסיעתא דשמיא מרובה אמן

זמנים לש"ק אופק קרית נת

הדלקת נרות: 5:11

יצאת השבת: 6:07

זמן ר"ת: 6:44

שהשמה במעונם

ברכת מזל טוב

שגורה בזה לירידי הנכבדים

הרה"ק אליעזר הרבסט שליט"א

הרה"ק חיים שמעון הרבסט שליט"א

להגל ארוסי בנו בשעתו"צ

הרה"ק יהודה אריה לייב

ליכטנשטיין הי"ד

להגל נשואי בתו בשעתו"צ

הרה"ק מנחם מגדל ראב הי"ד

ליכנס בני יוסף נ"י לעול תמי"צ

הרה"ק שירון מכל יצחק רוב נחת קדושה,

עם שמחות תמיד באוהלים

כוס תנחומין

משגרים אנו לירידי

הנכבד

הרה"ק מאיר

גרינוואלד הי"ד

על פטירת אביו ע"ה

המקום יתום אתכם בתוך

שאר אבלי ציון בירושלים

ולא תוסיפו לדאבה עוד,

ולא ישמע עוד שוד ושבר

בנבולכם, ומחה ה' דמעיה

מעל כל פנים

ונאמר אמן

לְטוֹבַת נִשְׁמַת

הרה"ק ר' נפתלי צבי

בן הרה"ק ר' שלמה

מבאבוב זצוק"ל

נלב"ע י"ב אדר תשס"ה

זכותו יגן עלינו ועל כל

ישראל אמן

הונצח ע"י ירידי

הרה"ק מנחם מגדל

הלשטוק הי"ד

לְטוֹבַת נִשְׁמַת

אדמו"ר הרה"ק

ר' יעקב ישכר בער

בן הרה"ק חיים מרדכי

ה'באר יעקב' מנדבורנה

נלב"ע ז' אדר תשע"ב

זכותו יגן עלינו ועל כל

ישראל אמן

הונצח ע"י ירידי

הרה"ק פנחס אייר

שניידר הי"ד

נדבת

ירידי הנכבד

הרה"ק אליעזר

הרבסט שליט"א

להגל ארוסי בנו

החתן יעקב בן ציון נ"י

הרה"ק שיעלה היוזנו יפה לקשר

של קייסא ובני עיר עד, דודות

ישרים ומברכים, וירוח מכל

יב"ח רוב נחת וקדושה אמן